

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.26. Papa Epistolas mittit in Germaniam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

eum velut inveteratis criminibus induratum hominem exhortatur, ut gravissimam Ecclesiæ totius offensionem compenset; ut noxarum pœnitentiam agat; ut earum fordes eluat cæteros ad bonas partes reducendo; ut se Archiepiscopo Bariensi jungat hanc ob causam in Regnum missio. Is erat Marinus Filangieri, qui post Andream Berardi successorem ad sedem Bariensem evectus fuerat, & qui hoc anno 1251 Pontificatus sui trigelimo tertio extremum vitæ diem morte confecit.

Sæcul. XIII.

A.C. 1251.

Ughell. to. 7.

p. 885.

§. XXVI.

Papa epistolas mittit in Germaniam.

Eodem tempore Papa Germanos ab obedientia Conrado II. præstanda avertere conabatur. Hoc fine Jacobum Pantaleonem Archidiaconum Leodiensem jussit cum Theodorico Equitum Borussiæ Magistro Germanicæ linguæ gnaro Imperii Duces, Principesque limitibus tuendis præfectos seu Marchiones, & Comites adire, eoque adducere, ut Ecclesiæ mandata facerent, atque in clientelam Guilielmi Batavi se conferrent. Scribat 18 Febr. Etiam Fratri cuidam Prædicatori injunxit, ut adversus Conradum expeditionem sacram ediceret cum pœ-

VIII. ep. 21.

ap. Rayn. n. 7

n. II.

Sæcul. XII.
A.C. 1251. narum condonatione eadem, quæ Terram sanctam petentibus facta esset, & cum indulgentia quadraginta dierum pro iis, qui concionibus ipsius assisterent. Et quia Suevia vetus Conradi patrimonium erat, hujus regionis populo scripsit in hanc sententiam: Scitote, Friderici profapiam, cum nobis merito sit suspecta de imitanda patris sui perfidia, & avorum suorum tyrannide, ex consensu Apostolicæ Sedis nunquam Imperium vel principatum Sueviæ obtenturam esse.

n. 9.

Alb. Stad.

Mat. Par.
p. 698.

Denique Papa ad Guilielmum Bataviæ Comitem litteras dedit, quibus eum animabat ad persequenda jura ipsius, nec audiendas propositiones contrarias; Comitisque vires aucturus procurabat ejus conjugium cum filia Ottonis Ducis Brunsvicensis. Revera Guilielmo maxime necessarium erat fulcrum. Imperio temere accepto, in comitatum Bataviæ, quem ipsum fratri suo cesserat, se recipere, atque alienis vivere sumptibus cogebatur. Sed & partes ejus cunctis Papæ conatibus irritis magis magisque in contemptum per Imperium totum veniebant. Primum Papa in Romanorum Regem eligi curaverat Provinciam Thuringiæ Comitem, cui post probrosam suorum cladem mœror vitam abstulit. Comes Geldriæ, Dux Brabantiae, & Comes Cornubiæ hanc dignitatem renuerunt. De-
mum

Sup. lib. 82.
§. 36. §. 52.

mum eam Papa Haquino Norvegiæ Re- Sæcul. XIII.
 gi obtulit, quem hoc fine in Regem inau- A.C. 1251.
 gurari jufferat. At hic Princeps se sem-
 per hostes Ecclesiæ, sed non omnes Pa-
 pæ inimicos impugnaturum publice de-
 claravit. Sic ad me ipsum dixit, ait
 Matthæus Paris, & quidem gravi cum
 juramento.

§. XXVII.

*Christiano Archiepiscopo Moguntino
suum abrogatur munus.*

Sifridus seu Sigefridus Archiepiscopus
 Moguntinus ab hominibus demigra-
 verat 9 Martii an. 1249. Quidam scri-
 ptor coævus eum laudat tanquam bella-
 torem egregium, addens, eum nec spiri-
 tuales functiones suas, nec profanæ di-
 tionis suæ curam neglexisse. Post ejus Ap. Serrav.
 obitum Canonici Moguntini postulave- p. 839. 840.
 runt Conradum Archiepiscopum Colo-
 niensem: sed Papa consentire noluit. I-
 gitur Christianum Ecclesiæ Moguntinæ
 Præpositum elegerunt, a teneris ungui-
 culis Moguntinæ educatum. Legato, qui
 aderat, electionem ratam habente, die
 S. Petro sacra 29 Junii an. 1249 a Rege
 Guilielmo confirmatus in jure tempora-
 lium, eodemque anno consecratus Pal-
 lium obtinuit. Omnes frugi homines
 eum sic promotum esse gaudebant, pa-
 cem